

[Socialministeren.]

klage mig over, at man fra den Side har lagt noget Pres paa mig. Tager man de 72 Mæglingsforslag, der i de senere Aar er blevet forkastet, og ser man paa, hvordan det vilde være gaaet disse 72 Forslag under de forskellige Afstemningsregler, der har været foreslaaet fra Arbejdernes og Arbejdsgivernes Side, vilde Billedet være blevet følgende: Arbejdsgivernes principale Forslag vilde have ført til, at af de 72 Forslag var kun 5 blevet forkastet, de 67 vedtaget. I Praksis virker det altsaa som tvungen Voldgift, og det Grundlag kunde der ikke være Tale om at acceptere. Det subsidiære Forslag fra Arbejdsgivernes Side gik ud paa, at der skulde 75 pCt. af de stemmeberettigede til, og det vilde føre til 26 forkastede og 46 vedtagne Forslag, altsaa 64 pCt.s Vedtagelse. Forligsmændens principale Forslag gik ud paa, at 45 pCt. af samtlige stemmeberettigede skulde have stemt imod, for at et Forslag skulde betragtes som forkastet. Det vilde give Tallene 36 og 36, altsaa 50 pCt. Subsidiært gik Forligsmanden ned til 40 pCt.; det vilde give henholdsvis 49 og 23 eller 32 pCt.s Vedtagelse. Fagforbundenes principale Forslag havde givet 69 forkastede og 3 vedtagne, altsaa 4 pCt. At jeg ikke, naar jeg skulde handle, som Lovven foreskriver, og tage samfundsmæssige Hensyn, kunde tage dette Forslag lige saa lidt som Arbejdsgivernes principale Forslag, siger sig selv. Det sidste var praktisk talt tvungen Voldgift, og Fagforbundenes principale Forslag betød praktisk talt ingen Forandring fra de nuværende Forhold. Der kom saa et subsidiært Forslag fra Fagforbundenes Side, der medførte en mærkelig lille Forandring. Skønt Grænsen blev sat op fra 55 til 65 pCt., førte det til, at 67 af de 72 Forslag vilde være blevet forkastet. Som Følge deraf kunde jeg heller ikke antage det Grundlag, som Arbejderne stillede sig paa, hverken det principale eller det subsidiære. Efter mit eget Forslag vilde 60 være forkastet og 12 vedtaget, Procenten altsaa 17.

Men nu vil jeg gøre den Bemærkning om hele denne Beregningsmaade, at den gælder jo slet ikke mere, den har ingen Realitet, efter at § 8 er kommet ind i Lovforslaget. Hvis Forligsmanden i de forløbne Aar havde haft § 8, altsaa selv efter Konflikternes Omfang og Karakter havde kunnet træffe Bestemmelse om, i hvilken Udstrækning der skulde være foretaget samlet Afstemning, saa var alle disse Procenter faldet. Som Følge deraf aner-

kender jeg ikke denne Skala eller denne Procentberegning som nogen Indvending mod det foreliggende Forslag eller mod § 7. Det kommer til at ligge helt anderledes i Fremtiden, end det gør nu ud fra det Grundlag, man hidtil har opereret med.

Den ærede Ordfører for Venstre omtalte særlig det Forslag, som Venstre havde stillet om Indhentning af Oplysninger fra Udlandet, og sagde herom, at Underudvalget ikke principielt havde afvist dette Ændringsforslag; han forstod derfor ikke, hvorfor Regeringen eller Socialministeren var saa stærkt imod det. Ja, det har jeg i og for sig forklaret i Folketinget; jeg venter nemlig ikke, at man kan faa virkelig objektive Oplysninger frem ad denne Vej. Forholdene i Danmark og i vedkommende fremmede Land kan i saa mange Henseender være forskellige, at der maa en indgaaende Bearbejdelse af de indhentede Oplysninger til, for at man kan foretage en Sammenstilling mellem de danske Arbejds lønninger og de fremmede, som virker overbevisende. Det er jo heller ikke den ærede Ordfører for Venstre ubekendt, at den, der i Udvalget — saa vidt jeg da husker — straks tog Afstand fra denne Opgave, netop var Forligsmanden, vel ogsaa ud fra den Betragtning, at selv om man nu fik disse Oplysninger, maatte man for at bearbejde dem have et Kontor, der omfattede baade statistisk, nationaløkonomisk og anden Viden. Men naar nu Forligsmanden stillede sig saaledes, og jeg selv paa Forhaand havde den Opfattelse, at Forholdene i de forskellige Lande er saa forskellige, at det i det hele er meget vanskeligt at benytte disse Oplysninger, kan det dog ikke undre, at Socialministeren, som ellers aldrig bliver opfordret til at komme til den høje Rigsdag med Forslag om flere Kontorer og større Administration, ikke just følte sig opfordret til at gøre det i dette Tilfælde, naar selve Forligsmanden, der først og fremmest skulde være interesseret i det, var betænkelig ved denne Udvidelse. Deri maa det ærede konservative Folkeparti og Venstre altsaa se Grunden til, at jeg, til Trods for at jeg ikke principielt kan have noget imod, at man indhenter Oplysninger, ikke har anset det for praktisk at stille Forslag som nævnt.

Over for den ærede konservative Ordfører (Hendriksen) har jeg gjort nogle Bemærkninger om den kompetente Forsamling og Urafstemning, men jeg vil tilføje med Hensyn til de 60 pCt., som de to ærede Partier har stillet Forslag om efter § 8, at det forekommer mig, at medens man